

Bőrhelyettesítő anyagok

Az Országos Piackutató Intézet budapesti mintatartó mében „Bőrhelyettesítő anyagok 1971” címmel kiállítás nyílt. Ebből az alkalomból Wimmer Gyuláné, a Bőr- és Cipőtermék Vállalat igazgatója sajtótájékoztatót szánolt be a korszerű szintetikus anyagok hazai gyártásának és felhasználásának lehetőségeiről, a magyar cipőgyártás fejlesztéséről. Elmondotta, hogy a következő években a cipőipar a világviszonylatban érvényesülő általános tendenciának megfelelően a bőrhelyettesítő anyagokat fokozottabban alkalmazza.

„Itatják” az algyői olajmezőt

Az algyői szénhidrogén-medencében kedden megkezdtek a mintegy 70 millió forintos beruházással készült vízvisszanyomó mű második lépcsőjének üzembehelyezését. A kisebb lakóház méretű szivattyúból, termálkutakból, a 13 vízvisszanyomó kútból és a nagy csőhálózatból álló rendszert az olaj- és gázkitermelés arányában természetesen bekövetkező rétegnomás-csökkenés pótlására hozták létre. A hatalmas szivattyúkkal a vízvisszanyomó kutakon át termálvizet préselnek a szénhidrogén-rétegekbe, s

így segítik elő az olaj és földgáz felszínre jutását. Eddig 7 kúton át préselték vissza a vizet, keddtől kezdve pedig további hatot kapcsolnak folyamatosan a rendszerbe. Az egész vízmű teljes üzembehelyezése után — a jövő hét elejétől — az eddiginek a dupláját: naponta 3000 köbméter vizet „itatnak meg” az algyői olajmezővel. Ennek rövidesen megmutatkozik a kedvező hatása, hiszen a visszanyomó rendszer első felének az üzembehelyezése is számottevően növelte a rétegnomást az elmúlt fél évben. (MTI)

Tanácsülés a József Attila Tudományegyetemen

Rektori beiktatás — Kinevezések, kitüntetés

Somogyi Károlyné felvétele

Dr. Polinszky Károly átnyújtja dr. Márta Ferencnek a rektori kinevezés okmányát

Ülést tartott tegnap délelőtt a szegedi József Attila Tudományegyetem tanácsa. Az ülésen részt vett dr. Polinszky Károly, a művelődésügyi miniszter helyettese, dr. Agoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára és Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára is.

Az egyetemi tanács tagjai előtt dr. Polinszky Károly ismertette a kormány és a művelődésügyi minisztérium határozatát, amely szerint dr. Márta Ferenc egyetemi tanárt újabb három esztendőre megbízták a József Attila Tudományegyetem rektori tisztségének ellátásával. A miniszterhelyettes méltatta a szegedi egyetem rektorának az elmúlt esztendőben végzett eredményes munkáját, amelyet az egyetem vezetésében és tudományos kutatásaiban kifejtett. Elismeréssel szolt dr. Márta Ferenc tevékenységéről, arról, hogy ebben az időszakban lett a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. Tolmácsolta Ilku Pál miniszter személyes jókívánságait és átnyújtotta a Minisztertanács okmányát újból kinevezéséről. Ugyancsak átadta a JATE állam- és jogtudományi kara dékánjának, dr. Antalffy György egyetemi tanárnak dékáni megbízatásáról szóló okiratot, hogy újabb három esztendőn át lássa el tisztségét.

A miniszter helyettese elismeréssel köszöntötte dr. Kemenes Béla tanszékvezető docent, a JATE oktatási rektorhelyettesét, akinek megbízatása lejárt. Dr. Kemenes Béla kilenc esztendőn át viselt magas tisztségeket a József Attila Tudományegyetemen. Eredményes

munkájának elismeréseképpen a Népköztársaság Elnöki Tanácsának nevében átnyújtotta dr. Kemenes Bélának a Munka Erdemrend kitüntetés ezüst fokozatát. A JATE oktatási rektorhelyettese dr. Serfőző Lajos egyetemi docens lett, a bölcsészkar dékánhelyettesévé Krajčík András adjunktust nevezték ki, mivel dr. Kátona Péter megbízatása lejárt.

Ezután az új egyetemi docenseknek adta át dr. Polinszky Károly a kinevezésükről szóló okiratot: Benedek Nándornak, Gáti Lászlónak, Gécseg Ferencnek, Kozma Lászlónak, Kristó Gyulának, Mikola Tibornak, Nagy Józsefnek és Vincze Irénnek.

A miniszterhelyettes szavaira dr. Márta Ferenc válaszolt. Dr. Polinszky Károly délelőtti látogatást tett a Csongrád megyei pártbizottságon is, ahol megbeszélést folytatott Győri Imrével, az MSZMP Központi Bizottságának tagjával, a megyei pártbizottság első titkárával.

1975-ben:

Félmillió magánautó

Az Országos Tervhivatal a különböző tárcákkal együttműködve elkészítette a gépkocsialomány bővítésének, a kocsik jobb kiszolgálásának, a közutak fejlesztésének öt éves tervét. A nagyszabású programról az Országos Tervhivatalban tájékoztattak. A terv fő célja, hogy hazánkban a gépkocsialomány jelentősen bővüljön, s lényegében megteremtődjék az összhang a forgalomban levő gépkocsik és az ellátásukhoz szükséges feltételek között.

A lakosság tulajdonában levő gépkocsik száma az 1957 évi négyezerről ez év végére mintegy 200 ezerre nő;

e jelentős fejlődés ellenére a személygépkocsi-állományunk az igényekhez viszonyítva elmaradott. A múlt év végén 75 ezer olyan igénylő várt gépkocsira, aki részben vagy teljesen ki is fizette annak árát. A negyedik öt éves terv időszakában mintegy 340 ezer személygépkocsit szerzünk be, ily módon is azonban csak az öt éves tervidőszak második felében kerül egyensúlyba a kínálat a kereslettel. Mindenekelőtt olcsóbb, 60 ezer forint alatti kocsik iránt nagy az igény. A KGST országok tervhivatalaival folyamatban levő kétoldalú tárgyalások során eddig több mint 300 ezer személygépkocsi importját tárgyalták meg. Kooperációs megállapodások nyomán még

további tételeket

szerezhetünk be szocialista országokból, de importálunk kocsikat tőkés országokból is.

A gépkocsik üzemeltetését szolgáló ágazatok mai szintjükön nem lennének alkalmasak a megnövekvő hazai gépkocsi- és az idegenforgalom nyomán csökkenő évi másfél millióra növekvő külföldi gépkocsi ellátására. Fejleszteni kell többek között a gépkocsi-kereskedelmet, s

javítani a pótalkatrész-ellátást.

Fel kell számolni a gépkocsi- és alkatrész kereskedelem budapesti koncentrációját és vidéken készletező-üzembehelyező telepeket kell építeni.

Magyar „gyermekváros” Moszkvában

A magyar népgazdaság moszkvai jubileumi kiállításán — amely augusztusban lesz — felkészülnek a gyermekek fogadására, szórakoztatására is.

A gyermekvárosban 100-féle játék várja a látogatókat, akikre szakképzett budapesti óvónők vigyáznak majd. A nagyobb gyerekek játékaik közt mikrolin-tivoli és

fofel nagyságú tanulóautó is lesz. Bemutatják „a jövő közlekedése” elnevezésű terepasztalt és a jövő „víz alatti városát”.

A helyszínen bábszínház működik, a moziban rajzfilmeket, mesefilmeket vetítenek. A gyerekek énekórákon vehetnek részt, magyar gyermekdalokat tanulhatnak,

Városunkért és terveinkért

Irta: Sipos Géza

VÁROSUNK TÖRTÉNELME bővelkedik megrázó eseményekben. Hol az ellenséggel, hol az elemekkel folytatott küzdelmet, és sokszor alul maradt e harcban. De mindig előlrol kezdte, úrrá lett a megpróbáltatásokon. Most, amikor kethónapos megfeszített védelmi munka van mögöttünk — melyet a városunkért, elért eredményeinkért, a jelenért és a jövőért is vívtunk a soha nem látott és soha ilyen hosszan nem tartott árral szemben —, megviselt idegekkel, fáradtan, de a jól végzett munka tudatában előre tekintünk.

Ilyen hatalmas erőfeszítés után újra neki kell lendülnünk kötelességeinknek. Növelni kedvünket, lelkesedésünket a számbavétel: mi tette lehetővé, mi adott erőt, hogy elhárítottuk a katasztrófát? Elsősorban az, hogy nem voltunk egyedül. A párt és a kormány, az egész társadalom aggódó figyelme, segítsége vett körül bennünket. Minden erőt és eszközt gyorsan, tétovázás nélkül megkaptunk a védelemhez. A szocializmusba vetett hit, a szocializmus politikai, anyagi, műszaki lehetőségei, a szocialista gondolkodás, szemlélet, a kibontakozó és mindinkább erősödő szocialista nemzeti egység segített át bennünket ezeken a nehéz heteken. A védekezés minden pillanatában élt a meggyőződés, hogy van megfelelő erőnk, megvan a közös akarát, amely képes elhárítani a veszélyt. A város dolgozóinak többségében és a vezetésben egy pillanatra sem merült fel, a legkritikusabb órákban sem, hogy az árt nem lehet megfékezni. Az egész város vállalta a harcot éjjel és nappal, fáradhatatlanul védte a gátakat, a nagy erővel támadó árral még nagyobb erőt állított szembe. Szép példák születtek emberi helytállásból a gátakon, az üzemekben, a hivatalokban, a tanintézetekben.

A hősi küzdelem erőfeszítéseiről soha nem fogunk elfeledkezni. De most meg kell állni egy pillanatra, hogy megköszönjük a kitartó és fáradhatatlan munkát, hogy számba vegyük további tennivalóinkat, s erőnket. Viszont ismét előre kell tekintenünk. A veszély elmúlt, de következményei még megmaradtak.

A károk nagyok. A város és az üzemek magukon viselik a védekezés következményeit, nyomait. Tönkrement utak, összedült parkok, termelési lemaradások jelzik tennivalóinkat. A legnagyobb veszély idején sem feledkeztünk meg a termelésről, a kiesések mégis jelentősek.

Az 1970-es év az országban mindenütt a nagy tervezések jegyében kezdődött. Ez érthető, hisz új gazdaságirányítási rendszerünk első teljes öt éves tervének előkészítő munkái indultak el. A fő feladat mindenütt a harmadik öt éves terv előirányzatainak teljesítése, a negyedik öt éves terv megfelelő előkészítése volt. Szegeden is ezt a rendkívül szép és nagy feladatot szakította meg a tisztai árvíz. Ma már túl vagyunk a veszélyen. Minden idők legnagyobb árvízveszélyét sikerült elhárítani a lakosság, a szakemberek, a hadsereg együttes erőfeszítésével, éppen annak érdekében, hogy megkezdett terveink ne romokra, hanem megvédett eredményeinkre épülhessenek.

Célkitűzéseink változatlanok, de megvalósításukban az árvíz miatt időt veszítettünk. Ezt azonban becsületes, szorgalmas munkával behozhatjuk. Ha a védekezés lendületét a hétköznapi munkában is megtartjuk év végéig, sikerrel zárhatjuk harmadik öt éves tervünket, s nem lesz szükség, hogy módosítsuk a negyedik öt éves tervünkben szereplő elképzeléseinket. További előrehaladásunk érdekében átgondolt tervekre, pontos, fegyelmezett munkára van szükség. Össze kell fogni minden erőt, úgy, mint a veszély óráiban. Tudjuk, hogy ez nem olyan látványos feladat, mint a gátakon végzett munka. De a veszély órájában is voltak, akik nem a

gátakon, hanem az első vonalban, hanem a munkapad mellett végezték munkájukat, helytálltak az üzemekben azok helyett is, akik az árral küszködtek. És sokszor ez sem volt könnyebb. Terveinkben nem szerepelt a belváz és az árvíz. Ezek beleszóltak jól átgondolt elképzeléseinkbe. De ez a közbejött gond nem hiúsíthatja meg terveinket.

A város további fejlődését nem vetheti vissza a rendkívüli helyzet. A városukat nagyon szerető szegediek mindent el fognak követni, hogy ne kelljen lemondani a jövő elképzeléseiről. Ezért pótolni kell a termelés kieséseket, helyre kell állítani városunk régi arculatát. Év végére nem maradhat nyoma az árvíznek. Megéri az erőfeszítést, hiszen Szeged város életében minden eddiginél nagyszerűbb lehetőségek rajzolódnak ki a következő öt éves tervben.

Mik a főbb jellemzői ennek az öt éves tervnek? Komplex módon fejlődik a város: a belváros, a körúton kívüli részek, a telepek egyaránt. A fejlesztésre szánt területeken nemcsak a lakásépítés, de az út-, a közmű-, a kereskedelmi hálózat, az iskola és a közlekedés is fejlettebb lesz. Bővített rekonstrukciót tervezünk. Összefüggő területeken körülbelül ezer-ezer lakás épül, a hozzá tartozó járulékos beruházásokkal, de nem a város szelén, hanem belső régiókban, elsősorban a nagy körút és a sugárutak mentén. Természetesen befejezzük a már megkezdett odeszai és tarjáni építkezéseket is. Ezen a területen mintegy három ezer lakás épül fel. Az építkezések során mindazt felújítjuk, ami gazdaságosan felújítható, mindannak a helyébe újat építünk, ami nem állja ki a gazdaságosság kritériumát. Lakóház-felújításra több mint háromszor annyi fedezet lesz, mint a megelőző tervidőszakban. Igen nagy előrelépés várható a közlekedésben, az útépítésben és a gázprogramban. Be kell fejezni megkezdett nagy beruházásainkat — a házgyárat, a biológiai kutatóintézetet —, és új, jelentős beruházásokat kell indítanunk.

Egy ilyen rövid írás keretében nem lehet felvázolni a negyedik öt éves tervben szereplő elképzeléseket, de ez a párszám is mutatja, hogy milyen nagy feladat áll előttünk a következő években. Ezekről az elképzelésekről, tervekről nem szabad lemondanunk.

Az üzemekben, intézményekben terveket készítettek, felajánlásokat tettek a lemaradások pótlására. Társadalmi mozgalom indult a város rendbetételéért. Önkéntes társadalmi munkások ezrei jelentkeznek, hogy eltüntessék az árvíz nyomait, hogy Szeged régi szépségével, szép parkjaival, tiszta utcáival, felkészült vendéglátással, vendégszeretettel fogadja nyári látogatóit. Nagyszerű mozgalom bontakozik ki az üzemekben, hogy minimálisra csökkentsük a károkat. Ez a munkaverseny újabb lendületet kap a kongresszusi készülődés kapcsán.

A vállalások az üzemekben, intézményekben azt mutatják, hogy tovább lépünk, a helyreállítás és a bepótlás időszaka megkezdődött és lelkiismeretes, pontos terveink alapján meg tudjuk oldani a ránk háruló feladatokat és fel tudjuk számolni az árvíz okozta kieséseket.

ÚGY ÉRZEM, hogy ezekért a célokért, tervekért érdemes dolgozni. Szeged dolgozóit szeretett városunkért, jövőjükért megtesznek mindent, hisz minden az ő érdekükben történik. Az egész ország dolgozik ezért, s a helyreállítás munkájában sem vagyunk egyedül: a párt és a kormány mellettünk van, minden további segítséget megad a helyreállításban, de nekünk, szegedieknek első sorban városunkért mindent meg kell tennünk, hogy terveink valóra váljanak, s ehhez minden lehetőségünk adott.

Kevés út készül el az idén a III. kerületben

Szeged III. kerületében a rendelkezésre álló pénz, a felhasználható anyag és munkaerő mennyisége korlátozott. Az erre az évre szóló utépítési és helyreállítási tervek készítőinek lendületét. És mi akadályozza a kivitelezők pontosságát?

Az előző évről átszármazott adósságok sem siettetik az 1970-re tervezett vállalások megvalósulását. Az 1969-ben elkezdett Mihályteleki Felszabadulás útja páros oldalának gyalogjáróját a tervezett szakaszon az idén fejezik be. Hattástelen szintén elhúzódt az utépítés a Páncsovai és a Szent Imre utcában. Csak a Szent Imre téren és a Vaskapu utcában sikerült időre teljesíteni a vállalatakat.

Ennél még elszomorítóbb a helyzet a város szívéhez közelebb eső utcákban. A Pulcz utca Teréz utca és Vársárhelyi Pál utca közti szakaszán — noha az aszfaltozást megkezdtek — jelenleg áll a munka. Mint a III. kerületi tanács építési osztályán

megtudtuk, nincs elég hitel-fedezet. De — ha ez vigasztaló a Pulcz utcajak számára — még ez évben aszfaltos úton járhatnak.

A Rákóczi utca Petőfi Sándor sugárút és Hunyadi János sugárút közti szakaszának átépítése sem halad megfelelően. A júniusi határidő után is csak a vállalás teljesítésének 45 százalékát tudják felmutatni az illetékesek. Eddig csak a csatornát fektették le, az út korszerűsítésének további munkálatai még hátra vannak. És hogy ilyen nagy az elmaradás, abban az árvíz okozta anyag- és munkaerőhiányon túlmenően a feltületesen kidolgozott építési terv készítői a ludasok.